

[Jens Jensen.]

smaaahandelnde og nogle Arbejdere. Der- som dette Forslag nu bliver gennemført, udtalte han, saa vil det betyde, at de tre store Ejendomme vil blive lettet for henved $\frac{2}{3}$ af den Skat, de nu betaler, da de saa godt som ingen Indkomstskat svarer; det er kun Ejendomsskatter, der betales, og dette Beløb vil blive overvæltet paa de øvrige Skatteydere i Kommunen; men det er Beløb, de slet ikke vil være i Stand til at udrede.

Saadan vil Forholdet blive i denne Kom- mune, og jeg tror, det vil blive Resultatet i overordentlig mange Kommuner Landet over. Der henvises jo nok til, at Staten skal overtage en Del af Kommunernes Udgifter. De nuværende Regeringspartier har heller aldrig været uvillige til at for- handle om dette Spørgsmaal, og jeg vil gøre opmærksom paa, at deres Handlinger er noget bedre i Overensstemmelse med deres Ord end f. Eks. Partiet Venstres. Den Gang da dette Parti havde Regeringen og faktisk havde den politiske Magt her i Landet, var det jo en ganske anden Politik, der blev ført. Da gik man den Vej, at man befriede Staten for en Del af de sociale Udgifter og Byrder, og til Gengæld lagde man dem over paa Kommunerne.

Nu tror jeg heller ikke — det er i hvert Fald min Opfattelse —, at man skal tage denne Sag alt for alvorligt. Det er min Men- ning, at dersom Partiet Venstre havde Magten, saa vilde dette Forslag lige saa lidt blive gennemført, som Amtsskatteforslagene i sin Tid blev gennemført. Disse Forslag kunde jo nemlig have været ført igennem, dersom Venstre havde været nogenlunde ivrigt derfor. Det skete imidlertid ikke af den gode Grund, at Partiet vidste, at det ikke var nogen god Skattepolitik. Det er min Opfattelse, at dersom Venstre havde haft Magten, vilde det foreliggende Forslag heller ikke blive gennemført, for det vilde vise sig praktisk umuligt i mange Kommuner Landet over.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at udtale, at det radikale Venstre anser dette Forslag som Helhed for at være en Foringelse af den nuværende Ordning. Vi kan ikke gaa med til et saadant Forslags Gennemførelse hverken af erhvervsmæssige eller økonomiske Grunde. Forslaget er i det hele taget Udtryk for en Politik, som det radikale Venstre altid har været en Mod- stander af og fremdeles vil modsætte sig.

Axel Dam: Jeg er i det heldige Til- fælde at maatte rette en Tak til Rege-

ringen og Regeringspartierne for den stand- haftige Modstand, de viser overfor dette Forslag fra Venstres Side, som er et Slag i Ansigtet paa det, som vi i Retsstatsfor- bundet er kommet her ind i Tinget for at kæmpe for.

Der var i Gaar et æret Medlem af dette høje Ting, der sagde til mig: „Rets- forbundet klistrer sig nok op ad Venstre“ — fordi vi i Gaar stemte sammen med Venstre om et Ændringsforslag. Ja, et af Landets Blade har endog med den for visse Blade ejendommelige Form for Sandheds- kærlighed bildt sine Læsere ind, at vi var Medforslagsstillere til Venstres Forslag. I Dag skal man ikke faa Lov til at beklage sig over, at vi klistrer os op ad Venstre. Vi ser i disse Lovforslag en Tendens til at begaa den samme Fejl, som blev begaaet i 1903, og jeg beder om den højtærede For- mand's Tilladelse til at oplæse et Par Linier af, hvad det ærede Medlem Hr. Krag ud- talte i Fjor, den Gang vort Lovforslag om Overgang fra Skat til Skyld var til Be- handling. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, min Partifælle, havde rettet en voldsom Kritik mod Skattereformen af 1903. I den Anledning udtalte det ærede Medlem Hr. Krag — det findes i Folketings- tiden 1930—31 Sp. 7463 —:

„Maa jeg nu sige til det ærede Med- lem, at den Kritik er ganske overflødig, og den Dom, der her fældes af det ærede Medlem, indeholder ingen Nyhed, det er et gammelt Resultat, som ogsaa de Partier er kommet til, der gennemførte Skattereformen af 1903. Det var Hart- kornsskattens Skævhed gennem Matrik- lens Forældelse og Bygningernes stigende Andel i Ejendomsværdien, der i saa Hen- seende var bestemmende. Men hele Ven- stre, der den Gang var enigt i denne Skattelovgivning, har indset dens Mang- ler for længe siden, længe før det ærede Medlem begyndte sin Propaganda. Og et nyt Princip i Ejendomsskatterne er med Tilslutning fra 3 Partier siden da blevet gennemført med Jorden som særligt Skatteobjekt gennem Skattereformerne af 1922 og 1926. Alle de Betragtninger, det ærede Medlem her anstiller, er fuld- kommen overflødige.“

Jeg kan ikke indse, at de har været saa særdeles overflødige. Der kan derfor ikke være nogen Tvivl om, hvorledes vi stiller os til dette Forslag; sagligt er det blevet meget kritiseret af andre Ordførere, saa jeg ikke behøver at dvæle derved. Jeg skal nøjes med at henvise til en Skrivelse, som i Dag er blevet omdelt paa Tingets